

Uluslararası Eğitimde Nitel Araştırmalarda
Mükemmellik Arayışı Dergisi (UENAMAD)
International Journal of the Pursuit of Excellence
Qualitative Research in Education (IJPEQRE)

<https://ijpeqre.elapublishing.net/tr>

Yükseköğretimde Mikro Yeterlilikler

Seda BAŞ¹, Sabri ÇELİK²

Öz

Günümüz toplumu hızlı bir değişim ve dönüşüm içerisinde. Küreselleşen ve dijitalleşen bilgi toplumu bireylerin hayat boyu öğrenmelerini sürekli ve dinamik kılmaktadır. Bu durum esnek, modüler, kısa süreli öğrenmeler olan mikro yeterlilikleri öne çıkarmaktadır. Şeffaf ve kapsayıcı öğrenmeyi sağlayan, öğrenen merkezli ve beceri edinimine odaklanan mikro yeterlilikler, öğrenmelerin şeffaf değerlendirme ölçütleriyle değerlendirilerek belgelendirilmesidir. Mikro yeterlilik kavramının temel özelliklerini, yükseköğretim bağlamında eğitim ile ilişkisini ve mikro yeterliliklerin Avrupa ve Türkiye'deki güncel durumunu incelemeyi amaçlayan bu çalışma kavramsal bir çerçeve sunmaktadır. Derleme türü olan bu çalışma üç başlık altında yapılandırılmıştır: mikro yeterlilikler ve temel özellikleri, yükseköğretimde mikro yeterlilikler ve eğitim ile ilişkisi, Avrupa ve Türkiye'de mikro yeterliliklere ilişkin güncel durum olarak sıralanmaktadır. Bu yapı, konunun kuramsal boyutunun açıklığa kavuşturulmasına, yükseköğretimde mikro yeterliliklerin uygulanabilirliğine ve ulusal-uluslararası ölçekteki politika yönelimlerinin bütüncül biçimde değerlendirilmesine olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mikro yeterlilikler, yükseköğretim, hayat boyu öğrenme

Micro Credentials in Higher Education

Abstract

Today's society is undergoing rapid change and transformation. The globalizing and digitalizing information society makes lifelong learning continuous and dynamic for individuals. This situation highlights micro-credentials, which are flexible, modular, and short-term learning programs. Micro-credentials, which enable transparent and inclusive learning, are learner-centered, and focus on skill acquisition, and are documented through the assessment of learning using transparent assessment criteria. This study provides a conceptual framework that aims to examine the fundamental characteristics of the concept of micro-credentials, their relationship with education in the context of higher education, and the current status of micro-credentials in Europe and Türkiye. This review is structured under three headings: micro-credentials and their fundamental characteristics, micro-credentials, and their relationship with education in higher education, and the current status of micro-credentials in Europe and Türkiye. This structure allows for the clarification of the theoretical dimension, the applicability of micro-credentials in higher education, and a holistic assessment of national and international policy trends.

Keywords: Micro credentials, higher education, lifelong learning

Makale Geçmişi
Makale Türü
Önerilen Atır

Geliş: 05.10.2025
Derleme Makalesi

Kabul: 21.12.2025

Yayın: 31.12.2025

Baş, S. & Çelik, S. (2025). Yükseköğretimde mikro yeterlilikler. *Uluslararası Eğitimde Nitel Araştırmalarda Mükemmellik Arayışı Dergisi (UENAMAD)*, 4(2), 66-77.

¹ Sorumlu yazar: Öğretmen, Milli Eğitim Bakanlığı, Bartın/Türkiye, sedauzn@gmail.com, ORCID: 0009-0001-7607-372X

² Prof. Dr., Gazi Üniversitesi Eğitim Yönetimi ABD, Ankara/Türkiye, sabrie@gazi.edu.tr, ORCID: 0000-0001-8856-4983

Giriş

Değişim olgusu, kaçınılmaz bir gerçektir. Hayatın her alanında meydana gelen hızlı değişim, toplumun yaşam standartlarını ve bireylerin beklentilerini farklılaştırmaktadır. Teknolojik gelişmeler, küreselleşme, dijitalleşme, bireylerin kariyer beklentilerindeki çeşitlenme ve işgücü piyasasındaki hızlı dönüşüm, bireylerin kendilerini geliştirme yolları aramasını zorunlu kılmıştır (European Centre for the Development of Vocational Training [Cedefop], 2022; Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD], 2023). Bu ihtiyacı karşılamak amacıyla, yaşam boyu öğrenme çerçevesinde yükseköğretim kurumları daha esnek ve erişilebilir öğrenme yolları sunmaya doğru evrilmektedir (OECD, 2019; European Commission, 2020). Yükseköğretim kurumları, sadece bilgi üreten ve aktaran yapılar olmayıp aynı zamanda toplumdaki değişimi yönlendiren ve değişimden etkilenen dinamik kurumlar olarak işlev görmektedir. Bu nedenle, yükseköğretim kurumlarının hem etken hem de edilgen bir niteliğe sahip olduğu söylenebilir (İlhan ve Kalaycı, 2018). Dolayısıyla, yaşanan dönüşümün bir ürünü olarak mikro yeterlilikler, bireylerin kendilerini geliştirmesine olanak tanımakta (European Commission, 2018) ve kısa süreli, hedefe yönelik, belgelendirilebilir ve iş piyasasında karşılığı bulunan öğrenme çıktıları sunarak bireylerin hızla değişen koşullara uyum sağlamasını kolaylaştırmaktadır (Cedefop, 2022). Bu nedenle, çağın gerekliliklerini sağlamaya yönelik adımlardan biri olarak yükseköğretim kurumları mikro yeterlilik uygulamalarını gündeme almaya başlamıştır. Bu çalışmanın temel amacı mikro yeterliliklerin kavramsal dayanaklarını inceleyerek kuramsal bir çerçeve sunmaktır. Derleme makalesi niteliğinde olan bu çalışma mikro yeterlilikler ve temel özelliklerine, yükseköğretimde mikro yeterlilikler ve eğitimle ilişkisine, Avrupa ve Türkiye’de mikro yeterliliklere ilişkin güncel duruma odaklanmaktadır.

Mikro yeterlilik konusu ile ilgili bilgilerin özetini ve/veya bir sentezini sunan bu makale, derleme makalesi niteliğindedir. Bu tür çalışmalarda veriler sistematik biçimde sınıflandırılır, analiz edilir ve elde edilen bulgular karşılaştırmalı olarak değerlendirilir (Batovski, 2015; Mayer, 2009). Bu makalede mikro yeterliliklerle ilgili bilgiler analiz edilmiş geleneksel eğitim sitemleriyle karşılaştırılmıştır. Belirtilen amaçlara yönelik oluşturulan sorular etrafında yürütülen makale için kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. Mikro yeterliliklerle ilgili bilgilerin özeti ve sentezinde Pautasso ve Bourne’nin (2013) önerdiği işlem basamakları takip edilmiştir. Web of Science, TR Dizin, Google Scholar gibi ulusal ve uluslararası veri tabanları İngilizce (micro credentials) ve Türkçe (mikro yeterlilikler) anahtar kelimesi ile taranmıştır. Bu konu ile ilgili ulusal alan yazında oldukça az akademik çalışmaya ulaşılmıştır. Ayrıca, dünyada yaygınlaşan bir olgu olan mikro yeterliliklerle ilgili ABD’de bazı araştırmalar mevcut olmasına rağmen (Gallagher, 2018), Avrupa’da (Goglio, 2019; Resei, Smith ve Müller, 2019) ve Avustralya’da (Milligan ve Kennedy, 2017; Oliver, 2019) yapılan çalışmalara kıyasla, Türkiye gibi bölgelerde araştırmalar oldukça sınırlıdır (Yılık, 2021).

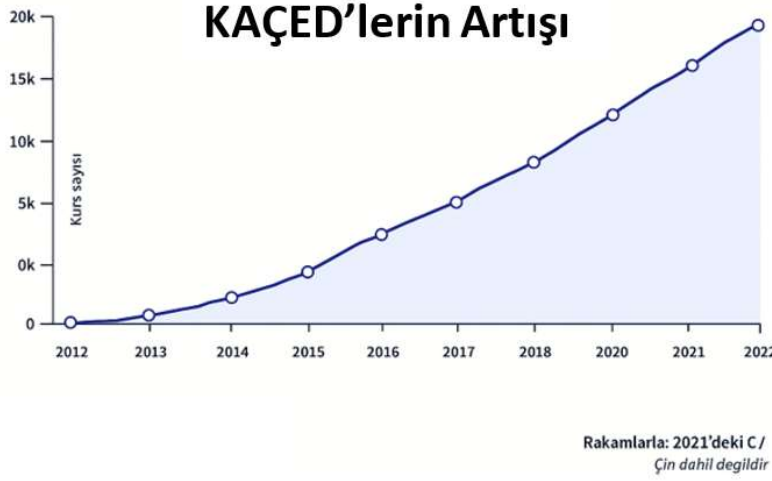
Kavramsal Çerçeve

Mikro Yeterlilikler ve Temel Özellikleri

Mikro yeterliliklere ilişkin olarak uluslararası düzeyde üzerinde uzlaşıya varılmış bir tanım ya da kalite standardı bulunmamaktadır (Martin ve Hijden, 2023; Oliver, 2021). Mikro yeterlilik kavramı, tanımlayan kişi ya da kurumun yaklaşımına göre farklılık göstermektedir. Uygulamada, mevcut mikro yeterlilik sistemlerinin oldukça karmaşık bir yapıya sahip olduğu ve farklı perspektiflerden ele alındığından yeterince iyi tanımlanamadığı ve kapsamlı biçimde açıklanamadığı görülmektedir (Brown, Giolla Mhichil, Beirne ve Mac Lochlainn, 2021). Kazin ve Clerkin (2018), bu durumu mikro yeterlilikler alanının hızlı bir değişim ve dönüşüm süreci geçirmesiyle ilişkilendirmektedir. Rossiter ve Tynan (2019) ise, mikro yeterliliklere dair ortak bir tanımın bulunmamasının bu alanı “karmaşık ve kafa karıştırıcı” hale getirdiğini ifade etmektedir. Buna karşın, hızla yükselişi devam eden mikro yeterlilikler, kitlesel açık çevrimiçi dersler (KAÇED) ile geniş kitlelere ulaşmaya başlamıştır ve yükselişi pandemi ile daha da artarak devam etmektedir (Shah, 2021). Şekil 1’ de kitlesel açık çevrimiçi derslerin yıllara göre değişimi verilmiştir.

Şekil 1

Kitlesel açık çevrimiçi derslerin (KAÇED'lerin) yıllara göre değişimi

Kaynak: Shah, D. (2021).

Şekil 1, kitlesel açık çevrimiçi derslerin yıllara göre yükselişini göstermektedir ve çevrimiçi esnek öğrenme platformlarının giderek hızla yükseldiği görülmektedir. 2012-2013 yılları arasında niceliksel artış olsa da 2015'ten sonra eğrinin belirgin şekilde dikleştiği gözlenmektedir. 2019-2021 arasındaki hızlı yükseliş, Covid-19 pandemisiyle beraber çevrimiçi eğitimlere talebin artmasıyla ilişkilendirilebilir. 2012-2022 dönemi, KAÇED'lerin sürekli ve hızlanan bir büyüme sürecine girdiğini göstermektedir. Bu bağlamda, esnek ve modüler öğrenmeler sağlayan mikro yeterlilikler dijitalleşmenin de etkisiyle popülerlik kazanmakta ve araştırmacıların ilgisini çekmektedir.

Literatürde mikro yeterliliklere ilişkin çeşitli tanımlar ve ortak özellikler yer almaktadır. Genel anlamıyla mikro yeterlilikler, sınırlı bir konuya odaklanan, kısa süreli öğrenme etkinlikleri sonucunda edinilen bilgi, beceri ve yetkinliklerin belgelenmesini sağlayan yapılar olarak tanımlanmaktadır (European Commission, 2020). Mikro yeterlilikler, bireylerin kişisel ve mesleki gelişimlerini desteklemekte, aynı zamanda yükseköğretim kurumlarının değişen toplumsal ve ekonomik ihtiyaçlara daha hızlı yanıtlar vermesine olanak tanımaktadır (Oliver, 2019). Türkiye Yeterlilikler Kurumu (2025) mikro yeterlilikleri kısa bir kurs ya da eğitim modülünün tamamlanmasının ardından ölçme ve değerlendirme süreci sonunda düzenlenen, görece küçük hacimli yeterlilik şeklinde ifade etmektedir. Kanada Yüksek Öğretim Kalite Konseyi'ne (2021) göre, bir mikro-yeterlilik belli bir yeterliliğin ya da becerinin kazanılmasına odaklanan ya da bir başka programla ilişkili kısa öğrenme programlarının tamamlandığının kanıtıdır. Avrupa Birliği'ne göre ise mikro yeterlilikler:

“Öğrenenin, küçük bir öğrenme hacminin ardından edindiği öğrenme kazanımlarının kayıt altına alınmasıdır. Bu öğrenme kazanımları, şeffaf ve açıkça belirlenmiş ölçütler doğrultusunda ölçülüp değerlendirilecektir. Mikro yeterliliklerle sonuçlanan öğrenme deneyimleri, öğrenene toplumun, kişilerin, kültürün veya işgücü piyasasının ihtiyaçlarına yanıt veren özel bilgi, beceri ve yetkinlikleri kazandırmak üzere tasarlanmaktadır. Mikro yeterlilikler, öğrenene ait olup paylaşılabılır ve taşınabilir. Mikro yeterlilikler tek başlarına var olabilecekleri gibi daha büyük yeterlilikler şeklinde de birleştirilebilirler. İlgili sektör veya faaliyet alanında kararlaştırılmış standartlara uygun olarak kalite güvenceleri sağlanır” (European Commission, 2020, s.10).

OECD (2023), mikro yeterliliklerin hayat boyu öğrenme ve istihdam edilebilirlik kapsamında rol alacağı kullanım alanları ve olanaklarını, beceri geliştirme ve beceri kazanma-istihdam edilebilirlik- hayat boyu öğrenme- daha esnek ve öğrenen odaklı eğitim- eğitim öğretime erişim ve tamamlanması-uluslararası öğrenci hareketliliği- toplumsal kapsayıcılık- aktif vatandaşlık ve refah kavramlarıyla ilişkilendirmektedir. Bu bağlamda, öğrenen merkezli bireyselleştirilmiş mikro yeterlilikler bireylerin

ihtiyaç ya da ilgi duyduğu beceriyi kazanmaya odaklanarak hayat boyu öğrenme ve sürekli eğitim kapsamında kişilere farklı mesleklerde çalışma fırsatı sunacaktır. Mikro yeterlilikler tanımlanmış öğrenme çıktılarıyla belirli bilgi ve beceri yeterliliklerini doğrular, daha büyük beceriler için biriktirebilir ya da ayrı ayrı kullanılabilir (Brown vd, 2021; Cirlan ve Loukkola, 2020; Debiais-Sainton, 2020; Fong vd., 2016; Kato vd, 2020). Mikro yeterlilikler ile ilgili yapılan tanımlarda vurgu yapılan ortak noktalar; biriktirilebilir olması, değerlendirilmiş olması, uzunluğu veya hacmi, formal-yapılandırılmış veya informal-yapılandırılmamış öğrenme ortamlarında kazanılabilen yetkinlikler olabilmesi ve sektör-toplum ihtiyaçlarına göre belirlenmesidir (Kır ve Bozkurt, 2022).

Mikro yeterlilikler geleneksel eğitim programlarıyla karşılaştırıldığında, zaman ve içerik olarak daha küçük hacimli, daha spesifik konulara ve becerilere odaklanmış, daha esnek yapılarıdır (OECD, 2021). Başlangıç, orta, ileri düzey gibi farklı beceri seviye grupları olan mikro yeterlilikler, genellikle çevrimiçi olarak tamamlansa da yüz yüze ya da hibrit model şeklinde de uygulanabilir (McGreal ve Olcott, 2022). Ancak çoğunlukla çevrimiçi dersler olarak düşünülmektedir. Ayrıca mikro yeterlilikler eğitim ve işgücü alanlarıyla yakından ilgilidir. Kısa sürede belli becerilere ve yetkinlik kazanmaya odaklanan eğitim sürecini ifade eder. Bigelow ve diğerleri (2022) mikro yeterliliklerin beş temel özelliğine vurgu yapmaktadır:

1. Mikro yeterlilikler belli becerilere odaklanır.
2. Mikro yeterlilikler ölçme değerlendirme sistemi ile sertifika sağlamaktadır.
3. Mikro yeterlilikler işgücü piyasası ile ilişkilidir.
4. Mikro yeterlilikler kendine özgü, tek başına yeterlilikleri oluşturabilirken aynı zamanda, daha büyük yeterliliklere eklenebilir ve diğer yeterliliklerle birleştirilebilir.
5. Mikro yeterlilikler kısa süreli kurslardır. Belirli bir zaman aralığında, belli becerilere odaklanarak geleneksel eğitime kıyasla daha esnektir.

Beceri edinimini belgeleyen farklı türde mikro yeterlilikler bulunmaktadır. Sadece katılımı doğrulayan sertifikalar, mikro yeterlilik kapsamında değerlendirilmez; bu tür belgeler genellikle dijital rozet formunda sunulmaktadır. Buna karşın, öğrenme kazanımlarını belgeleyen ve güvenilir bir değerlendirme süreciyle ilişkilendirilen, bireyin edindiği becerileri gösteren rozetler, mikro yeterlilik olarak kabul edilebilir (Olcott, 2022). OECD (2021), mikro yeterliliklerden beklenen bazı genel özellikleri; hedefe dönük, hızlı, esnek, biriktirebilir, öğrenme çıktılarının değerlendirildiği, kalite güvencesi sağlanmış, transfer edilebilir, kredi olarak sayılan, ulusal kalite standartlarıyla paralel, ulusal yeterlilik çerçevelerinde yer alan ve işgücü piyasasında kabul görme şeklinde ifade etmektedir.

Literatürdeki tanımlardan ve mikro yeterliliklerin genel özelliklerinden yola çıkarak araştırmacı tarafından mikro yeterlilikler; çevrimiçi ya da yüz yüze gerçekleştirilen, kalite güvence standartları sağlanmış, belli beceriye odaklanan ve standart ölçme-değerlendirme ile beceri edinimini sertifikalandıran, bağımsız ya da biriktirilebilir ve transfer edilebilir, bireyselleştirilmiş, modüler kısa kurslar olarak tanımlanmaktadır. Ayrıca mikro yeterliliklerin tasarlanması ve düzenlemesine ilişkin esaslara yönelik; beceri ile ilgili, geçerli ve kabul görmüş ölçme değerlendirme ile şeffaf bir şekilde becerinin ölçüldüğü ve ardından sertifikalandırıldığı, öğrenen merkezli, taşınabilir ve biriktirilebilir, tanınırılığı sağlanmış olması gerektiği söylenebilir. Bu uygulamaların yükseköğretim kurumları aracılığıyla da gerçekleştirilmesi, belli standartların sağlanması sürecini kolaylaştıracağı ve hızlandıracağı düşünülmektedir.

Yükseköğretimde Mikro Yeterlilikler ve Eğitim ile İlişkisi

Yükseköğretim kurumlarının amaç ve işlevleri incelendiğinde iki temel amacının (Russel, 2001) ve üç temel işlevinin (Yılmaz ve Kesik, 2010) olduğu görülmektedir. Yükseköğretim kurumlarının iki temel amacının cinsiyet farkı gözetmeksizin insanları belli mesleklerle yönelik olarak eğitmek ve kısa vadeli yarar beklentisi olmadan bilim ve araştırmayı sürdürmektir (Russell, 2001). Bu bağlamda hem bireysel hem ulusal hem de uluslararası fayda sağlanmaktadır. Yükseköğretim kurumlarının üç temel işlevinin birincisi, yükseköğretim kurumlarının temelini oluşturan ve sosyal yarar sağlayan öğretimi gerçekleştirmektir. İkincisi, bilimsel araştırmadır. Bilimsel araştırmanın temel amacı, bilgiyi genişletmek ve yaymaktır. Üçüncü işlevi ise kamu hizmetidir. Yükseköğretim ile toplum arasında

karşılıklı hizmet alışverişi vardır. Sosyal sportif etkinlikler ve sağlık hizmetleri gibi hizmetler bu karşılıklı ilişki arasında sayılan hizmetlerdir. (Yılmaz ve Kesik, 2010).

Yükseköğretim sistemlerinin belirtilen amaçlarına ulaşabilmesi ve işlevlerini yerine getirebilmesi için çağın ihtiyaçlarına yanıt verecek şekilde güncelleme yapması gerekmektedir. Yükseköğretim kurumları toplumun ve bireylerin yeni ihtiyaçlarını karşılamak için tamamıyla hazır değildir (Hartnett, 2021; Miller vd, 2020). Küresel düzeyde dijitalleşme, bilgi ekonomisinin yükselişi ve işgücü piyasalarındaki hızlı dönüşüm, yükseköğretim kurumlarını daha esnek, modüler ve bireyselleştirilmiş öğrenme yolları geliştirmeye zorlamaktadır (OECD, 2021; United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization [UNESCO], 2021). Ancak yükseköğretim kurumlarında bir programın içeriğini değiştirmek ve bunu toplumsal ve sektörel gereksinimlere yanıt verecek şekilde yeniden yapılandırmak, oldukça karmaşık ve zaman alıcı bir süreçtir. Buna karşın, hızlı dönüşüm ve dijitalleşme, küresel işgücü piyasasında niteliksel bir farklılaşmaya yol açmaktadır. Bu durum, yükseköğretim kurumlarının yukarıda belirtilen “toplumun ihtiyaçlarını karşılama” amacına yönelik ihtiyaç duyulan insan gücünü yetiştirme hedefini geleneksel yöntemlerle gerçekleştirmesini zorlaştırmaktadır. İş gücü piyasası da giderek meslek unvanlarından ve yeterlilik belgelerinden ziyade, bireylerin sahip olduğu becerilere odaklanmaktadır. Bu dönüşüm, bazı geleneksel becerilere olan talebin azalmasına; buna karşılık yeni ve disiplinlerarası becerilere duyulan ihtiyacın hızla artmasına neden olmaktadır (OECD, 2020). Yükseköğretim sistemlerindeki yapısal değişim sürecindeki zorlukların ve çağın getirdiği yeni bireysel ve toplumsal gereksinimlerin mikro yeterliliklerin yükseköğretime entegrasyonu ile büyük ölçüde aşılabileceği düşünülmektedir. Mikro yeterlilikler, üniversitelere hem prestijlerini sürdürebilecekleri hem de etkililiklerini artırabilecekleri esnek bir öğrenme modeli sunmaktadır (Bigelow vd., 2022; Oliver, 2019). Mikro yeterlilikler, bireylerin belirli bilgi, beceri ve yetkinlikleri hedefe yönelik ve kısa süreli öğrenme süreçleriyle edinmelerini sağlayan, aynı zamanda bu kazanımları belgelendiren yenilikçi öğrenme araçlarıdır (Oliver, 2019). Bu yönüyle öğrenmenin hızlandırılması ve bireyselleştirilmesi mümkün hale gelmektedir. Ayrıca teknolojinin öğrenme ortamlarına entegrasyonu, mikro yeterliliklerin akademik öğrenme ve mesleki beceri gelişimi açısından önemini artırmaktadır. Dijital platformlar aracılığıyla sunulan bu yeterlilikler, öğrenen deneyimini zenginleştirerek daha etkileşimli ve öğrenci merkezli bir öğrenme süreci sunmakta ve bireyleri teknolojiyi merkeze alan bir öğrenme anlayışına yönlendirmektedir (UNESCO, 2021).

Bilgi çağında mikro yeterlilikler, yükseköğretim kurumları ile işgücü piyasası arasında etkili bir köprü işlevi de görmektedir. Bu durum, eğitim sisteminin esnekleşmesine katkı sunarak bireylerin yaşam boyu öğrenme süreçlerine aktif olarak katılmalarını sağlamaktadır. Böylece mikro yeterlilikler çağın dinamik beceri ihtiyaçlarına hızlı ve etkili bir yanıt oluşturmakta, yükseköğretim kurumlarının toplumsal işlevini yeniden tanımlamalarına imkân sağlamakta ve yükseköğretim kurumlarına kendini güncelleme fırsatını sunmaktadır.

Geleneksel diploma ve sertifika programlarına alternatif veya tamamlayıcı bir nitelik taşıyan mikro yeterlilikler, özellikle yaşam boyu öğrenme, bireyselleştirilmiş öğrenme yolları ve işgücü piyasasına entegrasyon bağlamında önemli bir işleve sahiptir (Oliver, 2019; Wheelahan ve Moodie, 2021). Tarihsel olarak, geleneksel bir diplomaya sahip olmak, bireyin o alanda eğitim aldığını ve ilgili işi yapabileceğini kanıtlayan bir belge olarak değerlendirilmiştir. Ancak bugün diplomaya sahip olmak, istihdam garantisi sunmamaktadır (Boud ve Jorre de St Jorre, 2021). Bu bağlamda, öğrenenler ve öğrenciler istihdama yönelik adım olarak, daha esnek öğrenme yolları sunan mikro yeterlilikleri, geleneksel diplomalara alternatif öğrenme yolları olarak görmektedir.

Mikro yeterlilikler, potansiyel olarak bireylerin yaşamlarının her evresiyle ilişkilidir ve eğitimin erişilebilirliğini artırarak alternatif bir eğitim modeli sunar (Olcott, 2022; Oliver, 2021a). Örgün, yaygın ve informal öğrenme ortamlarında edinilen kazanımların belgelenmesini sağlayarak öğrenmenin modülerleşmesine katkı sağlamaktadır. Bu modüler yapı sayesinde öğrenenler kendi öğrenme yollarını daha esnek ve bireyselleştirilmiş biçimde yapılandırabilirken, eğitim kurumları da programlarını işgücü piyasasının değişen ihtiyaçlarına göre güncelleyebilme olanağına kavuşur (Bigelow vd, 2022; UNESCO, 2021). Bu durum hem yükseköğretim kurumları hem de öğrenci ve öğrenenler için bir avantajdır. Mikro yeterlilik uygulamalarının yükseköğretim kurumları aracılığıyla yürütülmesi, öğrenenlere ve öğrencilere öğrenme süreçlerini bireyselleştirme fırsatı sunarken, kurs veya modül

sonrasında elde edilen doğrulanmış sertifikalar aracılığıyla istihdam olanaklarını artırmaktadır. Bu durumun, yükseköğretim kurumlarının geleceğe yönelik prestijlerini koruma ve güçlendirme çabalarına önemli katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

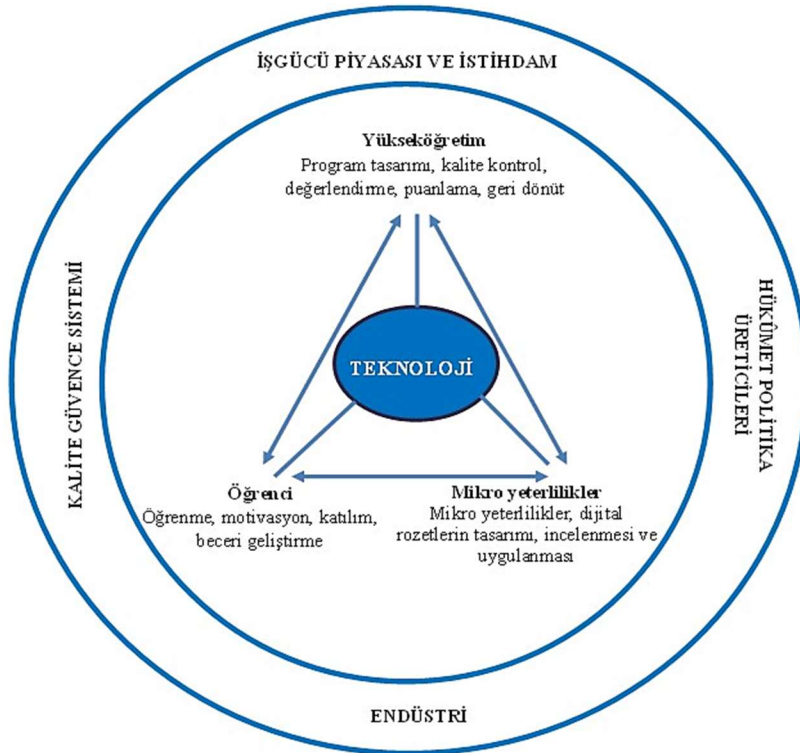
Ayrıca mikro yeterlilik sistemleri, yükseköğretim kurumlarının yalnızca içerik değil, yapısal ve işlevsel düzeyde de kendilerini güncellemelerine olanak tanımaktadır. Öğrenciler, öğretim elemanları ve araştırmacıların sürekli olarak bilgi ve becerilerini yenilemelerine katkı sağlar. Bilgi ve becerilerin hızla değiştiği dijital çağda, bireylerin sadece formal eğitimle değil, sürekli öğrenme süreçleriyle kendilerini geliştirmeleri kaçınılmazdır. Bu bağlamda, yakın gelecekte lisans veya lisansüstü diplomaya sahip bireylerin, alanlarında çağdaş bilgi ve becerilerle kendilerini güncellemek için başvuracakları temel araçlardan biri mikro yeterlilikler olacaktır (OECD, 2020).

Mesleğinde aktif olarak çalışan bireyler, geleneksel eğitim sistemlerinin sunduğu programlar aracılığıyla her zaman mesleklerinin gerektirdiği güncel yetkinlikleri edinmemektedir. Bu eksikliği gidermek isteyen bireyler için mikro yeterlilikler; bireyselleştirilmiş, esnek, kendi hızında öğrenmeye olanak sağlayan ve geçerliliği tanınan yapısıyla işlevsel bir çözüm sunmaktadır (OECD, 2023). Benzer biçimde, henüz mezun olmamış yükseköğretim öğrencileri de kariyer hedeflerine uygun olarak mikro yeterliliklerle yeni beceriler kazanabilmektedir (Cedefop, 2022; European Commission, 2022)

Mikro yeterlilikler teknoloji tabanlı, yenilikçi öğrenme araçlarındandır ve mikro yeterliliklerin yükseköğretim kurumlarında uygulanabilmesi için teknolojik altyapının hazır olması gerekmektedir. (Cheng vd, 2020). Teknoloji mikro yeterliliklerin planlanması, geliştirilmesi ve uygulanması için dijital platformların altyapısını oluşturur (MicroHe, 2019). Yükseköğretim sistemi, öğrenenler ve mikro yeterlilikler karşılıklı etkileşim içindedir. Bu etkileşim, teknolojik altyapının etkililiği ile de yakından ilgilidir. Çevrimiçi mikro yeterliliklerin uygulanabilmesi için uygun teknolojiye ihtiyaç vardır ve teknolojik altyapıyı sağlamış yükseköğretim kurumlarının mikro yeterlilik uygulamalarını daha başarılı bir şekilde yürütme olasılığı yüksektir (Ahsan vd., 2023). Şekil 2’de yükseköğretimde mikro yeterliliklerin uygulanmasına yönelik bağlamsal bir çerçeve verilmiştir.

Şekil 2

Yükseköğretimde mikro yeterliliklerin uygulanmasına yönelik bağlamsal bir çerçeve

Kaynak: Ahsan vd. (2023).

Şekil 2’de mikro yeterlilik sisteminin çok katmanlı yapısı sunulmaktadır. Teknoloji aracılığıyla gerçekleşen karşılıklı etkileşim hem içsel hem de dışsal aktörlerin sistem içerisindeki konumlarını ve rollerini bütüncül olarak açıklamaktadır. Mikro yeterlilik uygulamalarında teknoloji merkezdedir. Yükseköğretim kurumları, öğrenci/öğrenen ve mikro yeterlilik programları; mikro yeterlilik uygulamalarının birer bileşenidir. Teknoloji tüm bu bileşenleri birbirine bağlayan aracı ve yönlendirici olarak görülmektedir. İç çemberdeki üç unsur (öğrenci-mikro yeterlilikler-yükseköğretim) birbirini besleyen döngüsel bir ilişki içerisinde. Dış çemberdeki dört unsur (işgücü piyasası ve istihdam-hükümet-politika üreticileri-kalite güvence sistemi-endüstri) mikro yeterlilik uygulamalarının çok paydaşlı ve karşılıklı bağımlılık içeren yapısını göstermektedir. Bu durum mikro yeterliliklerin işgücü piyasasını ve istihdamı etkileyeceğini göstermektedir. Hükümet politikaları ile kalite güvencesinin sağlanmış olması uygulamadaki etkililiği artırarak ülke endüstrisini etkileyecektir. Mikro yeterlilik uygulamalarında teknolojinin merkezde yer alması dijitalleşmenin artık sadece tamamlayıcı değil belirleyici bir unsur haline geldiğini de göstermektedir.

Sonuç olarak, mikro yeterlilikler eğitim sistemiyle doğrudan ilişkilidir. Yükseköğretim kurumlarında uygulandığında hem geleneksel eğitimin bir alternatifi hem de tamamlayıcısı olarak değerlendirilebilir. Mikro yeterlilikler, çağdaş yükseköğretim anlayışına katkı sunan, esnek, erişilebilir ve öğrenci merkezli bir öğrenme yaklaşımı olarak önem kazanmaktadır.

Avrupa’da Mikro Yeterliliklere İlişkin Politika Gelişmeleri ve Güncel Durum

AB, mikro yeterliliklerin önemini gündeme alarak güncel çalışmalara devam etmektedir. Mikro yeterlilikleri dijitalleşme, sosyal boyut, istihdam politikaları ve eğitim ile ilişkilendirmektedir. Avrupa Komisyonu’nun Temmuz 2020’de yayımladığı Avrupa Beceri Gündemi (European Skills Agenda), bireylerin farklı yaşam evrelerinde yeni beceriler kazanmasını teşvik etmek amacıyla mikro yeterlilikleri politika gündemine dâhil etmiş ve mikro yeterlilikleri beceri gelişim aracı olarak tanımlamıştır. (European Commission, 2020). Eylül 2020’de ilan edilen “Avrupa Eğitim Alanının 2025 Yılına Kadar Tamamlanmasına İlişkin Komisyon Tebliği”, mikro yeterlilikler Avrupa yaklaşımını ayrı bir başlık altında incelemiş ve mikro yeterliliklerin rolünü vurgulamıştır. Bu çerçevede, esnek öğrenme ve tanınma sistemleri önerilmiştir (European Commission, 2020). Mart 2021’de “Avrupa Sosyal Haklar Sütunu Eylem Planı (European Pillar of Social Rights Action Plan)” yayımlanmış ve 2030’a kadarki hedeflerini üç başlık altında özetlemiştir:

1. 20–64 yaş arası en az %78 istihdam
2. Her yıl tüm yetişkinlerin en az %60’ı eğitime katılmalı
3. Yoksulluk ya da sosyal dışlanma riski altındakilerin sayısı en az 15 milyon azalmalıdır.

Bu plan, esnek öğrenme yollarını ve işgücü piyasası geçişlerini kolaylaştırmak için 2021’in son çeyreğinde üniversitelerin dönüşümüne, bireysel öğrenme hesaplarına ve mikro yeterliliklere yönelik bir Avrupa yaklaşımına vurgu yapmaktadır. Mikro yeterlilikler hakkındaki konsey tavsiye kararlarına dair öneriler ve komisyon tarafından ortaya koyulan bireysel öğrenme hesapları ile mikro yeterliliklere ilişkin politika önerileri somutlaştırılmıştır (European Commission, 2021).

Haziran 2022’de “Mikro Yeterlilikler için Avrupa Yaklaşımı” başlıklı Konsey Tavsiye Kararı kabul edilmiştir. Bu belgeyle mikro yeterliliklerin standartlaşmasını sağlamaya dönük çalışmalar başlatılmıştır. Mikro yeterliliklerin tanımı, kalite güvencesi, tanınması ve Avrupa Yeterlilikler Çerçevesi (EQF) ile uyumu gibi konular standart hale getirilmiştir (Council of the European Union, 2022). Ayrıca yükseköğretim kurumları Erasmus+ programı kapsamında Avrupa Üniversiteleri Girişimi üzerinden mikro yeterlilik uygulamalarını yürütmektedir. Tablo 1’de Avrupa’da mikro yeterliliklere ilişkin politika gelişmeleri incelenmiştir.

Tablo 1

Avrupa'da Mikro Yeterliliklere İlişkin Politika Gelişmeleri

Tarih	Politika/Belge	Mikro Yeterliliklerle İlgisi
Temmuz 2020	Avrupa Beceri Gündemi	Mikro yeterlilikler, beceri gelişimi aracı olarak tanımlandı.
Eylül 2020	Avrupa Eğitim Alanı Tebliği	Esnek öğrenme ve tanınma sistemleri önerildi.
Mart 2021	Sosyal Haklar Sütunu Eylem Planı	Mikro yeterlilikler, öğrenmeye erişim için temel araçlardan olduğu kabul edildi.
Aralık 2021	Komisyon Mikro Yeterlilik ve ILA önerileri	Politika önerileri somutlaştı.
Haziran 2022	Konsey Tavsiye Kararı	Ortak tanım ve uygulama çerçevesi kabul edildi.

Tablo 1, Avrupa'da mikro yeterliliklere yönelik politika gelişmelerinin 2020–2022 yılları arasında sistematik ve aşamalı bir şekilde şekillenişinin özetini ortaya koymaktadır. Süreç, Temmuz 2020'de mikro yeterliliklerin beceri geliştirme aracı olarak tanımlanmasıyla başlamış; Eylül 2020'de esnek öğrenme ve tanınma sistemlerine yönelik politika vurgusuyla genişlemiştir. 2021 yılında Sosyal Haklar Sütunu Eylem Planı, mikro yeterlilikleri öğrenmeye erişimi artıran sosyal bir mekanizma olarak konumlandırarak politika alanını daha kapsayıcı hâle getirmiştir. Aralık 2021'de Komisyon'un yayınladığı öneriler ile mikro yeterliliklere ilişkin temel ilkeler somutlaştırılmış; Haziran 2022'de Konsey Tavsiye Kararı ile ortak Avrupa tanımı, kalite güvencesi ve uygulama çerçevesi kabul edilmiştir. Bu gelişmeler bir bütün olarak değerlendirildiğinde, mikro yeterliliklerin Avrupa'da yalnızca bir beceri geliştirme aracı olmanın ötesine geçerek, tanınma ve istihdam politikası bileşenine dönüştüğü görülmektedir.

Avrupa Birliği mikro yeterliliklerin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması amacıyla çeşitli girişimlerde bulunmaktadır. Bu kapsamda, mikro yeterlilikler ile ilgili çalışmalarından olan Erasmus+ Programı kapsamında yürütülen MicroHE (Avrupa yükseköğretiminde mikro-yeterliliklerin geliştirilmesi ve kalite güvence standartlarının belirlenmesi projesi), MCchef (mesleki eğitim ve aşçılık alanında mikro yeterliliklerin uygulanabilirliğini artıran proje), 4EU+MICI (4EU+ Üniversiteler Birliği kapsamında mikro yeterlilikler ve uluslararası işbirliğini destekleyen proje), MASTERY (yaşam boyu öğrenme ve beceri geliştirme odaklı mikro yeterliliklerin standardizasyonunu hedefleyen proje), CRED4TEACH (öğretmenler için mikro yeterlilikler geliştiren ve dijital sertifikalandırma sağlayan proje), BadgeTour (öğrenenlerin becerilerini dijital rozetler ile belgeleyen platform tabanlı proje), BEM (mesleki yeterlilikler ve mikro yeterliliklerin Avrupa genelinde uyumlu hale getirilmesini amaçlayan proje), MCE (Mikro-Yeterlilikler Avrupa Konsorsiyumu; mikro-yeterliliklerin kalite güvence ve yaygınlaştırma standartlarını destekleyen işbirliği ağı) gibi projeler, mikro yeterliliklerin kalite güvence standartları doğrultusunda uygulanmasını teşvik etmekte ve ortak bir standardın oluşturulmasına yönelik çalışmalar yürütmektedir.

Türkiye'de Mikro Yeterliliklere İlişkin Politika Gelişmeleri ve Güncel Durum

Teknolojik gelişmeler, dijitalleşme ve dönüşüm, insanların kariyer basamaklarındaki gelişim isteği, yükseköğretim kurumlarının kendinden bekleneni karşılaması sorumluluğu, mikro yeterlilikleri Türkiye'de de ön plana çıkarmaktadır (İzmir Ekonomi Üniversitesi, 2025; Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi [TYÇ], 2025). Dünyada olduğu gibi Türkiye'de de pandemiyle dijitalleşme artmıştır. Yeni meslek gruplarının çıkması, mesleklerin ihtiyaç duyduğu güncel becerilerin karşılanması konusundaki açığı gidermek için yeni arayışlara girilmiş ve uluslararası çalışmalar incelenmiştir (Ankara Üniversitesi, 2024; Cedefop, 2025; World Economic Forum, 2020). Bu bağlamda, mikro yeterlilikler Mesleki Yeterlilik Kurumunun (MYK) ve Yükseköğretim Kurumunun (YÖK) gündemine alınmıştır. MYK ve YÖK iş birliği içerisinde çalışmalarını sürdürmektedir. Mikro yeterliliklerle ilgili olarak Ekim 2023 de "Mikro Yeterliliklerle İlgili Ulusal Yaklaşımın Belirlenmesi Çalıştayı" düzenlenmiştir. Mikro yeterlilik alanındaki ulusal ve uluslararası uzmanlar Türkiye'de mikro yeterlilikle ilgili politikaları başlatmıştır. Bunun yanı sıra, bazı yükseköğretim kurumlarında mikro yeterlilik pilot uygulamaları devam etmektedir. IUE Power Path mikro yeterlilik programı ile İzmir Ekonomi Üniversitesi Türkiye'de

mikro yeterlilik uygulamalarına devam etmektedir (İzmir Ekonomi Üniversitesi, 2025). Ankara Üniversitesi, kendi mikro yeterlilik yönergesini çıkararak öncü çalışmalardan birini başlatmıştır (Ankara Üniversitesi, 2023). İstanbul Teknik Üniversitesi, uzaktan eğitim platformlarıyla mühendislik ve teknoloji odaklı mikro kredi programlarını diplomaya ek olarak sunmaktadır (İstanbul Teknik Üniversitesi, 2025). Hacettepe Üniversitesi de kendi mikro yeterlilik programları yönergesini çıkarmış olup mikro yeterlilik uygulamalarının standartlaşmasına yönelik adım atmıştır (Hacettepe Üniversitesi, 2025). Kayseri Üniversitesi mikro yeterlilik uygulamalarını duyuru sayfasında paylaşmıştır (Kayseri Üniversitesi, 2025). MYK ve YÖK mikro yeterliliklerin yaygınlaştırılmasına yönelik üniversitelerde tanıtımlara devam etmektedir. Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından yürütülen Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi (TYÇ) faaliyetleri içerisinde, 26 Mayıs 2025 tarihinde gerçekleştirilen TYÇ Koordinasyon Kurulu'nun 7. toplantısında alınan kararlar gereğince "Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi Kapsamında Mikro Yeterliliklere İlişkin Usul ve Esaslar" yürürlüğe girmiştir. Toplantıda alınan kararlar çerçevesinde mikro yeterliliklere ilişkin usul ve esaslar yayımlanmıştır (TYK, 2025). Ayrıca, mikro yeterliliklerin yaygınlaştırılması, tanınması ve kalite güvencesi süreçlerinin geliştirilmesi amacıyla faaliyet gösteren "Mikro Yeterlilikler Derneği" kurulmuştur (Mikro Yeterlilikler Derneği, 2025). Türkiye'de, dünyadaki gelişmelere paralel şekilde mikro yeterliliklerle ilgili çalışmaların devam edeceği söylenebilir. Çınar ve Babadoğan (2025), son yıllarda dünya genelinde yükseköğretimde mikro yeterliliklerin sayısının ve çeşitliliğinin arttığını vurgulamaktadır. Bu artış, farklı disiplinlerde ve öğrenme düzeylerinde mikro yeterliliklerin kullanımının yaygınlaştığını ve kurumların yaşam boyu öğrenme stratejilerini çeşitlendirdiğini göstermektedir. Ayrıca, Türkiye'de bu alanda ulusal bir politika oluşturulmasının önemine dikkat çekmektedir. Benzer şekilde, Orman ve diğerleri (2023), mikro yeterliliklerin yükseköğretim sistemine dâhil edilmesinde üniversite akreditasyon sistemi ile çalışmanın, uygulama ve değerlendirme süreçlerinde geçerlik ve güvenilirliği artırabileceğini belirtmektedir. Bu bulgular, mikro yeterliliklerin yalnızca sayısal olarak artmadığını; aynı zamanda kalite, güvenilirlik ve sistematik uyumlanma açısından dikkatle planlanmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Mikro yeterlilikler, eğitim sisteminin esnekliğini artıran ve bireylerin işgücü piyasasına hızlı bir şekilde uyum sağlamasını kolaylaştıran, modüler, erişilebilir ve tanınabilir becerileri kazanımını sağlayan önemli araçlardır. Bireylerin ve toplumun değişen ihtiyaçlarına yönelik yeni yollar arayışı, mikro yeterliliklerin ülkelerin eğitim politikalarında yer almasına olanak tanımıştır. Bu yeterliliklerin başarılı bir şekilde uygulanması, bireylerin kişisel gelişimlerine katkı sağlayarak işgücü piyasasında nitelikli bireylerin sayısının artmasına imkân tanımaktadır.

Bu çalışma, mikro yeterlilikler ve temel özelliklerine, yükseköğretimde mikro yeterliliklerin eğitimle ilişkisine, Avrupa'da ve Türkiye'de mikro yeterliliklere ilişkin güncel duruma odaklanarak kavramsal bir çerçeve sunmuştur. Bu bağlamda, ulusal alan yazında mikro yeterlilikler ve uygulanmasına yönelik çalışmaların sınırlılığı yeni araştırmalara olan ihtiyacı göstermektedir. Mikro yeterliliklerle ilgili kapsamlı araştırmalar ile uluslararası yeterlilik çerçevesiyle paralel, ulusal yeterlilik çerçevesi kapsamında yükseköğretim sistemlerinin mikro yeterlilik çalışmalarının geçerlik ve güvenilirlik bakımından belirli standartları sağlamalarının daha olası olacağı düşünülmektedir. Mikro yeterliliklerin yükseköğretim kurumlarına dâhil edilmesine yönelik çalışmalar ve yükseköğretim kurumlarının bu doğrultuda güncellenmesi gerekliliği oluşmaktadır. Bu kapsamda aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir.

- Mikro yeterliliklerin yükseköğretim sistemine entegrasyonu sağlanmalıdır. Mikro yeterliliklerle ilgili kapsamlı araştırmaların yanı sıra, uluslararası yeterlilik çerçeveleriyle uyumlu bir şekilde ulusal yeterlilik çerçevesi oluşturulmalı ve bu çerçevede üniversitelere dâhil edilmelidir. Yükseköğretim kurumları, mikro yeterliliklerin geçerlilik ve güvenilirlik açısından belirli standartlara uygunluğunu sağlamalıdır. Ayrıca kalite güvencesini sağlamaya yönelik çalışmalar yürütülmeli; standartların belirlenmesi, akreditasyon süreçlerinin oluşturulması ve değerlendirme mekanizmalarının geliştirilmesiyle mikro yeterliliklerin uluslararası düzeyde karşılaştırılabilirliği mümkün hale getirilmelidir.
- Ulusal düzeyde tanınma süreci desteklenmelidir. Mikro yeterliliklerin resmi eğitim sistemleri içinde yasal ve kurumsal çerçevede tanınmasına yönelik politikalar geliştirilmeli ve

uygulanmalıdır. Bu tanınma süreci, ülkelerin kendi eğitim yapısına uygun olarak düzenlenmeli, böylece mikro yeterliliklerin bireyler ve kurumlar açısından anlamlı ve geçerli hale gelmesi sağlanmalıdır.

- Farkındalık artırıcı programlar düzenlenmelidir. Öğrenciler, öğretim elemanları ve işverenler başta olmak üzere tüm paydaşların mikro yeterlilikler hakkında bilgi sahibi olmasını sağlamak amacıyla çeşitli programlar, seminerler ve eğitimler düzenlenmelidir. Bu programlar, mikro yeterliliklerin sunduğu fırsatları görünür kılmak ve benimsenmesini artırmak açısından önemlidir.
- Dijital rozet ve sertifika sistemleri güçlendirilmelidir. Mikro yeterliliklerin görünürlüğünü ve güvenilirliğini artırmak için dijital rozetlerin ve sertifikaların doğrulanabilir, paylaşılabılır ve tanınabilir biçimde tasarlanması gerekmektedir. Bu doğrultuda, dijital altyapı güçlendirilmeli ve açık rozet gibi uluslararası kabul görmüş sistemlerle uyum sağlanmalıdır.
- Akademik ve sektörel iş birliği güçlendirilmelidir. Mikro yeterliliklerin işgücü piyasası ile uyumlu hale getirilmesi amacıyla, üniversiteler ile iş dünyası arasında etkili iş birlikleri kurulmalıdır. Bu iş birlikleri çerçevesinde, kalite güvencesi standartlarına dayalı olarak akreditasyon mekanizmaları geliştirilmeli ve bağımsız değerlendirme kuruluşları sürece dâhil edilmelidir.

Kaynakça

- Ahsan, K., Akbar, S., Kam, B., & Abdulrahman, M. D. (2023). Implementation of micro-credentials in higher education: A systematic literature review. *Education and Information Technologies*, 28, 13505–13540. <https://doi.org/10.1007/s10639-023-11739-z>
- Ankara Üniversitesi. (2023). *Mikro yeterlik sertifikası yönergesi*. <https://oidb.ankara.edu.tr/wp-content/uploads/sites/91/2023/06/Ankara-Universitesi-Mikro-Yeterlik-Sertifikasi-Yonergesi.pdf>
- Batovski, D. A. (2015). *How to write a review article*. https://www.atsu.edu/.../how_to_write_a_review_article.pdf
- Bigelow, A., Kennedy, J., & Manion, C. (2022). *eCampusOntario micro-credential toolkit*. <https://ecampusontario.pressbooks.pub/microcredentialtoolkit/>
- Boud, D., & Jorre de St Jorre, T. (2021). Rethinking credentialing in a changing world: Micro-credentials and the future of learning and work. *Journal of Teaching and Learning for Graduate Employability*, 12(1), 1–17.
- Brown, M., Giolla Mhichil, M. N., Beirne, E., & Mac Lochlainn, C. (2021). The global micro-credential landscape: Charting a new credential ecology for lifelong learning. *Journal of Learning Development*, 8(2). <https://jl4d.org/index.php/ej14d>
- Cedefop. (2020). *Micro-credentials: The missing link in lifelong learning?* (Working Paper No. 3).
- Cedefop. (2022). *Micro-credentials for labour market education and training: first look at mapping microcredentials in European labour-market-related education, training and learning*. Publications Office of the European Union. https://www.cedefop.europa.eu/en/publications/5587?utm_source=chatgpt.com
- Cedefop. (2025). *Future-ready VET systems and skills*. Publications Office of the European Union. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/ba671cdd-2999-11f0-8a44-01aa75ed71a1/language-en-N>
- Cirlan, E., & Loukkola, T. (2020). *European project MICROBOL: Micro-credentials linked to the key Bologna commitments*. European University Association. <https://eua.eu/downloads/publications/microbol%20desk%20research%20report.pdf>
- Commonwealth of Learning. (2019). *Designing and implementing micro-credentials: A guide for practitioners (Knowledge Series)*. https://oasis.col.org/bitstream/handle/11599/3279/2019_KS_MicroCredentials.pdf
- Council of the European Union. (2022). *Council recommendation on a European approach to micro-credentials for lifelong learning and employability (2022/C 243/02)*. Publications Office of the European Union.
- Çınar, S., & Babadoğan, M. C. (2025). The concept of micro-credentials in the context of curriculum. *International Journal of Educational Studies and Policy*, 6(1), 1–15. <https://doi.org/10.5281/zenodo.15049507>
- Debiais-Sainton, V. (2020, August 31). *A European approach to micro-credentials* [Conference presentation]. MICROBOL Conference. <https://microcredentials.eu/wp-content/uploads/sites/20/2020/08/V.-DebiaisSainton-Microbol.pdf>
- European Commission. (2020). *A European approach to micro-credentials* (Output of the Higher Education Consultation Group). Publications Office of the EU. <https://doi.org/10.2766/372882>

- European Commission. (2022). *Micro-credentials and their role in facilitating learning for employment*. Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture.
- European University Association. (2022). *The role of universities in the development of micro-credentials* [Position paper].
- Fong, J., Janzow, P., & Peck, K. (2016). *Demographic shifts in educational demand and the rise of alternative credentials*. UPCEA / Pearson Education.
- Gallagher, S. (2018). Micro-credentials: A new digital learning frontier. *Journal of Online Learning*, 12(3), 45–58.
- Goglio, V. (2019). Micro-credentials in European higher education: Trends and implications. *European Journal of Education*, 54(2), 210–225.
- Hacettepe Üniversitesi. (2025). *Mikro yeterlilik programları yönergesi*. <https://www.hacettepe.edu.tr/duyuru/yonergeler/MikroYeterlilikProgramlari230525.pdf>
- Hartnett, M. K. (2021). How and why are digital badges being used in higher education in New Zealand? *Australasian Journal of Educational Technology*, 37(3), 104–118. <https://doi.org/10.14742/ajet.6098>
- Higher Education Quality Council of Ontario. (2022). *2021–22 annual report*. <https://heqco.ca/wp-content/uploads/2022/09/2021-2022-Annual-Report-HEQCO.pdf>
- İlhan, E., & Kalaycı, N. (2018). Üniversitelerin lisans programlarında uygulanan çekirdek programların değerlendirilmesi. *Yükseköğretim Dergisi*, 8(3), 264–281. <https://doi.org/10.2399/yod.18.014>
- İstanbul Teknik Üniversitesi. (2025). *2024–2025 Bahar dönemi mikrokredi başvuru takvimi ve süreci*. <https://mikrokredi.itu.edu.tr/>
- İzmir Ekonomi Üniversitesi. (2025). *IUE Power Path micro-credentials programı*. <https://kariyer.ieu.edu.tr/tr/ieu-power-path-mikro-yeterlilikler-programi-202520>
- Kato, S., Galán-Muros, V., & Weko, T. (2020). *The emergence of alternative credentials* (OECD Education Working Papers No. 216). OECD Publishing.
- Kayseri Üniversitesi. (2025, Eylül 5). *Mikro yeterlilik programı nedir? Kimler başvurabilir?* <https://ogrenci.kayseri.edu.tr/tr/duyuru-detay/203/mikro-yeterlilik-programi-nedir-kimler-basvurabilir>
- Kazin, C., & Clerkin, K. (2018). *The potential and limitations of micro-credentials*. Service Members Opportunity Colleges.
- Kır, Ş., & Bozkurt, A. (2022). Yükseköğretimde mikro-krediler üzerine kavramsal bir değerlendirme. *Uşak Üniversitesi Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 8(1), 12–29. <https://doi.org/10.29065/usakead.1037617>
- Martin, M., & Van der Hijden, P. (2023). *Short courses, micro-credentials and flexible learning pathway: A blueprint for policy development and action* (Flexible Learning Pathways in Higher Education). UNESCO.
- Mayer, R. E. (2009). *Multimedia learning* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- McGreal, R., & Olcott, D. (2022). A strategic reset: Micro-credentials for higher education leaders. *Smart Learning Environments*, 9(1), Article 9. <https://doi.org/10.1186/s40561-022-00190-1>
- Mhichıl, M., Oliver, B., Mac Lochlainn, C., & Brown, M. (2023). A snapshot in time: The next new normal and micro-credentials. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20. <https://doi.org/10.1186/s41239-023-00409-2>
- Mikro Yeterlilikler Derneği. (MYD) (2025). *Hakkımızda*. <https://www.myd.org.tr/>
- Milligan, C., & Kennedy, G. (2017). Micro-credentials and digital badges: Australian perspectives. *Australasian Journal of Educational Technology*, 33(6), 1–16.
- Miller, K. K., St Jorre, T. J., de West, J. M., & Johnson, E. D. (2020). The potential of digital credentials to engage students with capabilities of importance to scholars and citizens. *Active Learning in Higher Education*, 21(1), 11–22.
- OECD. (2020). *The future of education and skills: Education 2030*. <https://www.oecd.org/education/2030-project/>
- OECD. (2021). *Micro-credential innovations in higher education: Who, what and why?* (Education Policy Perspectives No. 39). OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/f14ef041-en>
- OECD. (2023). *OECD digital education outlook 2023: Towards an effective digital education ecosystem*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/c74f03de-en>
- Olcott, D. (2022). Reimagining lifelong learning: Micro-credentials and new credential ecosystems. *International Journal of E-Learning & Distance Education*, 37(1), 1–20.
- Oliver, B. (2019). *Making micro-credentials work for learners, employers and providers*. Deakin University.
- Oliver, B. (2021a). *A guide to quality in post-traditional credentials*. International Council for Open and Distance Education.
- Oliver, B. (2021b). A taxonomy of micro-credentials in higher education. *Journal of Learning for Development*, 8(2), 228–244.

- Orman, R., Şimşek, E., & Kozak Çakır, M. A. (2023). Micro-credentials and reflections on higher education. *Higher Education Evaluation and Development*, 17(2), 96–112. <https://doi.org/10.1108/HEED-02-2023-0013>
- Pautasso, M., & Bourne, P. E. (2013). Ten simple rules for writing a literature review. *PLOS Computational Biology*, 9(7), e1003149. <https://doi.org/10.1371/journal.pcbi.1003149>
- Resei, A., Smith, J., & Müller, K. (2019). Recognition and implementation of micro-credentials in Europe. *Higher Education Policy*, 32(4), 567–585.
- Rossiter, D., & Tynan, B. (2019). *Designing and implementing micro-credentials: A guide for practitioners*. Commonwealth of Learning.
- Russell, R. R. (2001). Reflection in higher education: A concept analysis. *Innovative Higher Education*, 26(1), 37–57. <https://doi.org/10.1023/A:1010344308180>
- Shah, D. (2021). *By the numbers: MOOCs in 2021*. Class Central. <https://www.classcentral.com/report/mooc-stats-2021/>
- Türkiye Yeterlilikler Kurumu. (2025). *Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi Koordinasyon Kurulu'nun yedinci toplantısı*. <https://tyc.gov.tr/yazilar/>...
- UNESCO. (2021). *Towards a common definition of micro-credentials*.
- Wheelahan, L., & Moodie, G. (2021). *Micro-credentials: A critical review*. National Centre for Vocational Education Research.
- World Economic Forum. (2020). *The future of jobs report 2020*. World Economic Forum. <https://www.weforum.org/reports/the-future-of-jobs-report-2020>
- Yılmaz, H., & Kesik, A. (2010). Yükseköğretimde yönetsel yapı ve mali konular: Türkiye'de yükseköğretimde yönetsel etkinliği artırmaya yönelik bir model önerisi. *Maliye Dergisi*, 158, 124–163.
- Yılık, M. A. (2021). Micro-credentials, higher education and career development: Perspectives of university students. *Higher Education Governance and Policy*, 2(2), 126–139.

Etik Beyan ve Etik Kurul Onayı

Bu araştırmada bilimsel araştırma ve yayın etiği ilkelerine uyulmuş olup; derleme makale olduğu için etik kurul iznine gerek bulunmamaktadır.

Yazarların İşbirliği Oranı

Çalışmada yazarların işbirliği ve oranları aşağıda verilmiştir.

- 1.yazar; literatür taraması, bulgular, sonuç, tartışma ve öneriler;
 - 2.yazar; yöntem bölümü ve tüm çalışmanın kontrolünü yapmıştır.
- Yazarlar, eşit oranda (%50) işbirliği yapmıştır.